

maa lægge Vægt paa, hvorvidt man kan finde en Mand, som med eiendommelig Iver, med et særegent Greb paa flige Sager, vil vise Veien. Er det først lykkedes, saa vil Sagen senere gaae langt sikkrere; det er det, som jeg troer, at man overseer, naar man skyder Statens Indvirkning paa saadanne Forhold bort. Det gjælder om at benytte en saadan Mand, medens han hayes; det gjælder om, at han i Forening med yngre Kræfter kan danne en Skole i det Hele, saa vil Sagen kunne gaae, saa vil vistnok Præmierne være meget henstigtsmæssige; men jeg troer, som sagt, at man skal benytte eiendommelige Individualiteter til flige Sagers Fremme.

Nørgaard: Ja, jeg kan ikke nægte, at det jo kunde være saare ønskeligt, om Træplantningen kunde lykkes paa Klitterne, hvilket jeg dog ikke videre skal udtale mig om, da jeg ikke er synderlig localiseret i disse Forhold. Jeg har derimod begjært Ordet, for at udtale min Samstemning med, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring Amts Zoen Balgfreds (Fischer) angaaende Fordelingen af Byrden. Det er ganske vist, at Amtsgrændsen er en meget beqvem Grændse for Opkrævning af Udgifter, naar man vil skrive Love uden isorveien at indhente de locale Amtsautoriteters Mening; det er jo saaledes saare let at sige: de og de Amter skulle betale; men jeg kan ikke indsee, at Amtsgrændsen i flige Henseender afgiver nogenstomhelst retsfærdig Grændse for Fordelingen af flige Udgifter, men er aldeles vilkaarlig. Steer der Skade paa Klitterne og der ødelægges et Stykke Land, da er det jo håardt for dem, det rammer; men jeg paastaar, at et slikt Tilfælde ikke er mere farligt for Beboerne paa Morsø i samme Amt, end det er f. Ex. for Beboerne paa Frederiksberg.

Jeg har ved en tidligere Leilighed fremsat min Anskuelse angaaende et lignende Punkt, navnlig om Lovforslaget om Løgstør Canal, og da denne Sag har været omtalt af et andet æret Medlem, maa det vel ogsaa være mig tilladt at udtale, at jeg, af hvad der senere er foregaaet, endog er bleven mere overbevist om Rigtigheden af min Anskuelse og navnlig ved at læse en Discussion, som siden den Tid har fundet Sted i Bladene mellem Justitsraad Carlsen og en anden Mand, og ved hvilken Leilighed Justitsraad Carlsen, som har staaet saameget i Spidsen for det hele Foretagende, har udtalt, at en Indensfjords Skibsfart ret vel kunde finde Sted uafhængig af Canalen, ja, at det endog vilde være fordeeltigt for disse slet ikke at benytte Canalen, om de endog slet ingen Afgift skulle erlægge, formedelst at de spidte deres Tid derved, og at det mere var for Skibe, som gik til de vestlige Liimfjordssteder udenfor Liimfjorden og gjennem Hals, hvorom der kunde være Spørgsmaal.

Jeg er, som sagt, herved end mere blevet bestyrket i den Mening, jeg tidligere har udtalt, at det var de større Skibe, som havde Fordeel af Canalen, og at man gjorde Beboerne, som ingen Fordeel havde af Canalen, Uret med denne partielle Skar, for hvis Fordeling man ikke kan trække nogen retsfærdig Grændse. Og ligeledes er Forholdet her; man kan sige Morsø ligger nærmest Thyø, og dernæst Salling o. s. v., og saaledes kan man blive ved, indtil man kommer til Kallebodstrand. Men man kan ikke med Rette paastaar, at det er de nærmest liggende Sogne eller Amter, som have Fordelen af saadanne Stats-Foranstaltninger; vel indrømmer jeg, at de nærmest liggende Districter have Fordeel deraf, forsaavidt de udgjøre et Led af Staten, men nogen fortrinnsvis eller udelukkende Fordeel have de ikke.